

ejendomsret, som f.eks. journalister. Jeg skal ikke skelne mellem, om journalister er kunstnere eller de ikke er det, men de frembringer intellektuelle produkter, og det er det, denne lov rent faktisk drejer sig om.

Det, der er lidt spændende ved ophavsretsloven, hvis man læser dens historie, er, at behovet for at have en ophavsretslov og behovet for, at reglerne er udviklede, stiger i takt med de kopieringsmuligheder, som et samfund stiller til rådighed. Det er selvfølgelig også derfor, at de første love så dagens lys i 1700-tallet, og der har været et stadig stigende antal love og regler, fordi kopieringsmulighederne er blevet mere avancerede. Det vil jeg godt sige som en start.

Derefter vil jeg sige tak til hr. Poul Qvist Jørgensen også for bemærkningen om, at vi er en lille smule tøvende, hvad angår den nye teknologiske udvikling og de digitale spørgsmål. Der er ingen som helst tvivl om, at vi vil komme til at vende tilbage til de spørgsmål. Jeg har rykket sådan en kvart rubrik tilbage i forhold til det sidste forslag, og det er, for at vi kan være sikre på, at vi rent faktisk gør det rigtigt, når vi gør noget.

Det har været en fornøjelse for mig at arbejde sammen med embedsmændene. Egentlig kunne man godt lige præcis i forbindelse med dette lovforslag stille sig nogle principielle spørgsmål om forholdet mellem embedsmænd og politikere. Det skulle jo nødt være sådan, at vi politikere i dette Ting kaster tingene fra os, hver gang de bliver udviklede, og hver gang vi skal bruge lidt åndelig saft og kraft til at sætte os ind i et lovforslag, og siger, at det er besværligt, og det må vi overlade til nogle andre. Pinligt ville det være, hvis det var sådan. Godt er det, at vi i hvert fald har nogle, der kan holde styr på, hvordan paragrafferne hænger sammen. Den næste opgave ligger så faktisk hos os politikere.

Jeg vil godt sige tak til fru Birthe Rønn Hornbech, som klart udtrykker, at det nu nødt skulle være en døgnflue. Alt tyder på, at det bliver det heller ikke. Der har været en gennemgående, skal vi sige modernisering af ophavsretsloven med 30 års mellemrum, og døgnfluer lever vel lidt kortere end 30 år. Sidste gang var i 1961, og forrige gang var så ca. 30 år tidligere.

Det, som jeg synes er vigtigt at holde fast ved, og som fru Birthe Rønn Hornbech også understregede, er lige præcis at sikre den nordiske tråd. Jeg synes også, at fru Birthe Rønn Hornbech meget godt kom ind på det, der nu vil ske for folketingsmedlemmerne og naturligvis også

vil ramme Kulturministeriet, nemlig den lobbyvirksomhed, hvor folk under dække af alverdens gode synspunkter vil sikre deres pengepung. Det er det, lobbyvirksomheden kommer til at gå ud på, så det gælder altså om at holde næsen i sporet, hvad angår principperne i denne lovgivning, og så forstå at stå imod de mange grupper, der ikke vil tale om penge, men som ikke tænker på andet; sådan ser jeg det i hvert fald.

Over for hr. Brian Mikkelsen vil jeg også godt kvittere for et udmærket indlæg. Det ligger jo helt i forlængelse af det indlæg, som hr. H.P. Clausen sidste gang holdt på Det Konservative Folkepartis vegne. Jeg forstår også indlægget som et ønske om konstruktivt at gå ind i dette stykke arbejde og et håndslag på, at vi rent faktisk kan blive færdige i denne folketingssamling.

Det tegner selvfølgelig også klart til, at der vil være en række spørgsmål, som skal afklares i folketingsudvalget, og jeg har stor forståelse for, at de enkelte ordførere naturligvis ikke bombastisk vil lægge sig fast i dag; så var der jo ikke noget at forhandle om, så kunne vi jo stemme om et øjeblik, og sådan gør vi det ikke i et demokrati. Så jeg ønsker også hr. Brian Mikkelsen, som er ny på området, god fornøjelse med dette svendestykke, som det vist bliver.

Overenskomstspørgsmålet og spørgsmålet om ansættelsesforhold har flere ordførere været inde på, og mit grundsynspunkt på dette område er, at alt kan lade sig gøre, hvis vi blot holder os på det spor, der hedder aftaler, aftaler og aftaler og spilleregler. Så er jeg helt sikker på, at kombattanterne på dette område, det være sig journalister og dagblade eller kunstnere og museer eller forlagsfolk, og hvad ved jeg, nok skal udspille deres kampe præcis som vi ser det ved de overenskomstforhandlinger, som løber for øjeblikket både på det offentlige område og det private.

Jeg ønsker at holde fast i den danske model og den nordiske tradition: at vi forhandler os på plads på et arbejdsmarked. Vi skal ikke under hensyntagen til andre interessante synspunkter lovgive om det i et ophavsretsforslag, fordi det måske kunne være den nemmeste måde at løse problemet på.

Jeg ønsker de journalister og redaktører, som nu skal til at fortsætte deres forhandlinger, god fornøjelse og alt muligt held. Jeg håber, de når til et resultat. Det er ikke mit bord at finde det resultat; det er mit bord at holde fast i spillereglerne.